

- 18 лютого 1992 р. по доповіді Третього комітету (А/46/721) // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_905 (дата звернення: 01.11.2017).
2. Про практику застосування судами примусових заходів медичного характеру та примусового лікування: постанова Пленуму Верховного Суду України від 03.06.2005 № 7 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-05> (дата звернення: 01.11.2017).
 3. Новий тлумачний словник української мови: 42 000 слів: Для студентів вузів. – У 4-х т. / Укладачі: В. Яременко, О. Сліпушко. – К.: АКОНІТ, 1999.
 4. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 №580-VIII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 01.11.2017).
- Науковий керівник: асистент Деменчук М. О.*

Каменчук Ілона Андріївна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

**ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ СТРАТЕГІЙ ДІЯЛЬНОСТІ
АДВОКАТУРИ В СУСПІЛЬНЕ ТА ПОЛІТИЧНЕ ЖИТТЯ**

Ще починаючи з витоків адвокатури в Стародавньому Римі та Греції, коли добре організовані оратори могли виступати як представники інтересів або спеціально писати прохання про чиюсь справу вже встановлювалися окремі стандарти для їх діяльності, що передували подальшому стратегічному прогресу.

У дискурсі розвитку суспільства збільшувалися та удосконалювалися функції адвокатів та визнання важливості цієї сфери. В першу чергу як правозахисників, які є ваговою складовою інституційного елемента в механізмі запобігання порушенням прав людини [1, с. 84]. Це визначення виражає важливу ідею: адвокатура полягає не лише в впливі на державну політику, але, насамперед, на вплив на громадську думку, розподіл ресурсів, соціальні норми та

практику. Адвокати чітко розуміють свою роль та її межі впливу, але навіть в цьому націлюються на підвищення свідомості громадськості з приводу певної проблеми.

Звісно адвокатура також є важливою стратегією для досягнення змін у програмах міжнародного розвитку. Різні агентства допомоги розробляють та впроваджують програми адвокації, які впливають на політичний клімат, політику та програмні рішення. Проводяться все нові і нові дослідження спрямовані на вивчення розуміння адвокатури у галузі розвитку та визначення нових підходів, щоб зробити її більш ефективною. Якщо звернути увагу на сучасні розробки, то впроваджується практика з поглибленими інтерв'ю, які проводились приблизно з 65 професіоналами з розвитку щонайменше з 30 агентств ООН та інших неурядових організацій. Результати показують, що правозахисна діяльність все ще широко сприймається як незамінна для досягнення соціальних результатів. Також це дає змогу визначити і негативні сторони: неефективність пропагандистської діяльності, відсутність стратегічного підходу, недостатнє формування та позиціонування проблем та слабке застосування науки та мистецтва соціального впливу в правоохоронній діяльності [2, с. 67-68].

Ще один ряд британських досліджень пропонують підвищувати рівень ефективності адвокатської діяльності через різні аспекти впливу на середовище існування шляхом пропаганди, так як без критичного розгляду складної взаємодії місцевих, національних та міжнародних сил, які визначають політичне та соціальне середовище, пропаганда не зможе змінити ефект на рівні населення. Філософія соціальних явищ адвокатури найкраще пояснюється в наступному ствердженні: "адвокатура – це процес соціальних змін, що впливає на ставлення, соціальні та владні відносини, що зміцнює громадянське суспільство та відкриває демократичні простори". Для виконання своїх прагнень пропаганда вимагає координації зусиль, стратегічного мислення, інформації, комунікації, охоплення та мобілізації.

Якщо ж розглянути стан адвокатури України в сьогodenні, то відбувається певна політизація з боку держави, що є неприпустимим для європейської країни та містить загрози не лише для адвокатів. Звичайно, все це не сприяє розвитку такого суспільно необхідного інституту як адвокатура та суперечить європейським цінностям, до яких прагнуть українці. Саме тому постає важливе питання: «Яких

ключових цінностей потрібно дотримуватися адвокатській спільноті задля забезпечення свого майбутнього та формування нової сучасної моделі адвокатури?».

З огляду на вищевикладене, перед майбутньою адвокатурою України стоять складні виклики, але подолати їх можна зміцнюючи ключові цінності, на яких будується сучасна адвокатура: незалежність, законність, повага до клієнта, конфіденційність, компетентність, захист гарантій адвокатської діяльності та соціальна відповідальність перед людьми [3].

Отже, діяльність адвокатури на фоні нових стратегій заснованих на іноземних дослідженнях має тенденцію до розвитку, про що і свідчить постійне вивчення даного питання на світовій науковій арені, але, на мою думку, більшості країн, в тому числі Україні потрібно приділяти більше часу на розробку нових шляхів покращення формування адвокатської системи взагалі.

Список використаних джерел

1. Батан Ю. Д. Запобігання академічному плагіату та неоригінальності як складова превентивного механізму сучасного права інтелектуальної власності / Ю. Д. Батан // Часопис цивілістики. – 2017. – Вип. 23.
2. Adebayo Fayoyin. Advocacy as a Strategy for Social Change: A Qualitative Analysis of the Perceptions of UN and Non-UN Development Workers / Adebayo Fayoyin. // Journal of Social Sciences. – 2016. – №35.
3. Мігдаль О. Майбутнє адвокатури України – ключові цінності [Електронний ресурс] / Олександр Мігдаль // Юридична газета online. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/maybutne-advokaturi-ukrayini--klyuchovi-cinnosti.html>.

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.